TAŞOVA
tasova.gen.tr GAZETESİ

HOŞGÖRÜDE BİZDE DEMOKRASİ DE

Yazan: Sami Aslan - 7 Ekim 2010

HOŞGÖRÜDE BİZDE DEMOKRASİDE

Sevgili okurlar,

Gerek yazılı gerekse görsel basında okuyup gördüğümüz üzere, bana göre dünyanın en hoş görülü milleti yine biz Türkleriz. Bu gün bakıyorum da insanlar bundan bir kaç yıl öncesine kadar konuşamadıkları, söyleyemedikleri bir çok istek ve dileklerini, bu gün avazı çıktığı kadar bağırarak söyleyebiliyor, konuşabiliyor, bundan iyi ne olabilir. Ayrıca bizlerin vekilleri yani meclisimizde bulunan vekillerimiz, her şeyi o kadar rahat ve özgürce ifade ediyorlarki zaman zaman konuşmaların ve atışmalarının dozu o kadar kaçıyor ki, bizler bile televizyon başlarında şaşırıyoruz değilmi? Sevgili dostlar, bu da demek oluyor ki herkes istediğini istediği gibi dile getirebiliyor, konuşup söyleyebiliyor, demektir.

Değerli okurlar,

Tarihte Osmanlı dünyaya altıyüz yıl hükmetmiş ve yıllar boyunca Osmanlı dünyaya medeniyet ve hoş görü dağıtmış ama malesef arkadan vurulan da yine kendisi olmuştur.

Bu durumu görmek için tarihi yazan kitapların sayfalarını açıp şöyle bir gözden geçirmeniz yeterli olacaktır, sevgili okurlar.

Bizler kitap okumayı sevmeyen bir millet olduğumuz için, Allah'tan çok az da olsa bazı güzide televizyon kanalları tarihimizin derinliklerine doğru inerek bizleri biraz da olsa bilgilendiriyorlar.

Sevgili okurlar geçen gün tarihimizi çok güzel anlatan bir tv kanalındaki belgeseli izlerken, biz Türklere yapılan katliamları, eziyetleri izlerken, inanın yüreğimin içi sızladı. Bu nedenle güzel memleketimizin kıymetini pek anlayamadığımızı ve bilmediğimizi düşünüyorum! inanın izlerken gözlerim doldu.

Ebedi istirahatgahlarında yatan rahmetli ejdadımız, memleketimiz ve bizlerin bu günkü bu güzel yaşantısı için ne çileler çekmişler, ne eziyetler çekmişler, ne katliamları yaşamışlar… Bunların sık sık televizyon ekranlarına taşınarak gerek belgesel şeklinde gerekse ders şeklinde bizlere ve evlatlarımıza hatırlatırsalar çok yararlı olacağını belirtmek isterim!

Sevgi okurlar, Osmanlı o kadar hoş görülü ve o kadar adaletliymiş ki; insanlara güvenerek her milletten insanı ayırt etmeden devletin her köşesine atamış ve görev vermiştir, asla ayırt etmemiştir. Fakat onlar bu iyi niyet ve adaletli davranışı, Osmanlıyı arkadan vurarak göstermişlerdir. Ama yazıklar olsun, ne diyelim!. Yüzyıllar önce medeniyeti Osmanlıdan alan devletler şimdi bizlere medeniyet dersi vermeye kalkıyorlar. Osmanlı döneminde işgalcilerle işbirliği yapanlar acaba yüce Yaradana yarın ahirette nasıl hesap verecekler, bilemiyorum? Kudüs işgal edilmiş, bir avuç Türk orayı terk etmeyerek orayı korumuş ve kahramanlıklarını bütün dünyaya göstermişlerdir - Rabbim nur içinde yatırsın, mekanları cennet olsun. Allah onlardan razı olsun.-

Fakat o işgal kuvvetlerinin bir komutanı, o büyük komutan, Selahattin Eyyubinin mezar sandukasını tekmeleyerek, kalk Selahattin kalk biz yine geldik demesi, kendisinin ne kadar aciz olduğunu ne kadar küçüldüğünün farkında bile değildi.

Değildi çünkü bir ölüden bile korktuğunun açık bir göstergesiydi bu! Öte yandan ise Yunanlıların Bursa işgali sırasında bir komutanın, Osmangazinin sandukasını tekmelemesi yine aynı şekilde ne kadar küçüldüklerinin ve ölüye bile saygılarının olmadığının açık bir göstergesi değilmidir.

Değerli okurlar, bütün bunları belgeselde dinledikçe ve izledikçe, inanın irkildim ve bize barbar diyenlerin, gerçekte barbarların kendileri olduklarını ve bunun farkında olduklarını ama işlerine gelmediğini belirtmek isterim.

Değerli okurlar, bir alıntıyı yazıyı siz okurlarımla paylaşmak istiyorum.

Buyrun efendim beraberce okuyalım:

ALINTI

Osmanlı Devleti'nin 30 Ekim 1918 tarihinde imzalamak zorunda kaldığı Mondros Mütarekesi'ni takip eden günlerde Rumlar, başta İstanbul olmak üzere Ege, Rumeli ve Doğu Karadeniz'deki taşkınlıklar yaparak Türkleri taciz etmekteydiler. 13 Kasım 1918'de aralarında Yunanlıların ünlü zırhlısı Averof'un da bulunduğu İtilâf devletleri filosunun İstanbul'a gelmesi, Rumları sevinçten çılgına çevirmiş, İstanbullu Ermenilerin de katıldıkları büyük taşkınlıklar bütün şehirde ve adalarda sabahlara kadar sürmüştü.

Bu arada Mondros Mütarekesinin 7. maddesi, İtilaf Devletlerine 'güvenliklerini tehlikede gördükleri herhangi bir stratejik bölgeyi, asker çıkararak işgal etme yetkisini' veriyordu. Bu madde ile İtilaf Devletleri, 'Biz şurada güvenliğimizi tehlikede görüyoruz' diyerek herhangi bir yeri işgal etme yetkisini ellerinde tutuyorlardı. Nitekim, böyle bir gerekçe mevcut olmadığı halde, İngiliz temsilcisi olan Amiral Calthorpe bu maddeye dayanarak Yunanlılara, İzmir'e asker çıkarma iznini vermiştir. Bu izin, hem İzmir ve Bursa'nın işgaline, hem de Yunanlıların, Anadolu illerine doğru sokulmalarına sebep ve başlangıç teşkil etmiştir. Yunan Efsun alaylarının Konak meydanına çıkışından hemen sonra, İzmir ve civarında yaşayan binlerce Rum'un, muzaffer ve kurtarıcı (!) Yunan askerlerini çılgınca alkışladıkları gün, sivil Türk ve Müslüman halka karşı silahlı saldırılar da başlamıştı. Zira o ünlü 7. madde uyarınca meydanlar artık Yunanlılarındı.

Yunanlıların Anadolu'nun Ege kıyılarını işgal ettikten sonra ileri harekâta devam ederek ele geçirmiş oldukları Trakya ve Anadolu'nun iç kesimlerinde yaşayan silâhsız ve savunmasız Türk halkına karşı yapmış oldukları vahşet ve zulümler dünya zulüm tarihine belgelerle geçmiştir. Olayların gelişmesine, vahşet ve cinayetlere bakılırsa, Yunanlıların amaçlarının, ele geçirmiş oldukları Türk topraklarında tek bir Müslüman kalmayacak şekilde katlederek soykırım gerçekleştirmek niyetinde oldukları anlaşılmaktadır.

Yunanlıların soykırım amaçlı girişimlerinde İtilâf Devletlerinin de katkıları olduğunu gözardı edemeyiz. Yunanlılar Mondros Mütârekesi'nin öngördüğü şartların oluştuğu bahanesiyle özellikle İngilizlerin tahrik ve kışkırtmasıyla hareket ederek Türkler üzerinde soykırım uygulamaya başlamışlardır. Türklere karşı acımasız bir mücadele içerisine giren Yunanlılar, teşkil ettikleri ve devlet tarafından da desteklenen çeteler vasıtasıyla katliâm ve tecâvüz hareketlerine girişmişlerdir.

Yunanlıların gerek Anadolu'da gerekse Trakya'da Müslüman Türk ahaliye karşı yaptıkları zulümleri ve akla hayale gelmeyene korkunç işkenceleri tarih şimdiye kadar hiç kaydetmemiştir. İşgal ettikleri yerlerde Müslüman halka akıllarına gelen en kötü işkenceleri yapmışlar, zulümleriyle sadizme varan davranışlar sergilemişlerdir. Bu işkenceleri görmek ve hatta işitmek bile en soğuk kanlı insanın bile tüylerini ürpertecek derecede korkunçtur. Yunanlılar işgal ettikleri her yerde halkın mallarını gasp ve yağma ettikleri gibi, sahiplerini de kendilerinin icat ettiği işkencelerle öldürüyorlardı. Bu zulümleri aşağıdaki şekliyle maddelemek mümkündür:

1- İnsanları diri diri ateşe atmak,
2- Ahaliyi topluca veya teker teker sopa ile, telefon telinden yapılmış kayışlarla dövmek,
3- Baş aşağı asarak, ağzından kan gelinceye kadar dövmek,
4- Yine baş aşağı asarak altında ateş yakarak dumanla boğmak,
5 Ellerini kollarını bağladıkları kadınların, kilotlarının içine kedi koyarak işkence yapmak,
6- Köy, kasaba ve orman yakmak,
7- Köylülerin ekinlerini yakmak,
8- Cami ve mescitleri tahrip etmek,
9- Yağmaladıkları eşyalardan kalanları yakmak,
10- Yakaladıkları kadınların ırzlarına geçmek.

Trakya, Marmara, Ege ve iç Anadolu'da izlemiş olduğumuz Yunan vahşet ve cinayetleri hemen her yerde aynı tarz ve sistemde plânlı ve Yunan üst makamlarınca verilen emirlere uygun olarak yapılmıştır.

Başından beri izlenilen Yunan vahşet ve zulümlerin bir analizi yapıldığında bütün işgal bölgelerinde işlenen vahşet, zulüm ve cinayetleri dört başlık altında toplamak mümkündür.

1- Gasp ve yağma
2- Irz, namus ve mukaddesata saldırı
3- Yakma ve yıkma
4- İşkence ve katliam

1. Gasp, Yağma ve Hırsızlık

Yunan birlikleri işgal ettikleri bir yerde ilkönce halkın elinde bulunan ulaşım araçlarını ve hayvanlarını gasp ediyorlardı. Bundan sonra evleri basıp, kendi işlerine yarayacak halı, kilim, ziynet eşyası ne varsa halkın elinden zorla alıyorlardı. Karşı koyanlar en ağır şekilde işkence ediliyor, bir çoğu da öldürülüyordu. Mağaza ve dükkanlarda Yunan baskınından nasibini alıyordu. Halkın aç kalacağını düşünmeden ellerindeki bütün yiyecek maddelerini, zahirelerini ve hayvanlarını alıyorlardı. Bundan sonra işlerine yaramayacak olanları, yakıp yıkarak kullanılmaz hale getiriyorlardı.

Yunanlılar işgal ettikleri her yerde muhakkak gasp ve hırsızlık yapıyorlardı. Hırsızlık adeta Yunanlıların resmi sıfatı durumundaydı. Sadece resmi raporlara geçen maddi kayıplar bile trilyonlara varacak değere sahiptir. Burada sayıları binleri bulan hırsızlık, gasp ve yağma faaliyetlerinden bir kısmını vermekle yetineceğiz. Sadece verilen bu örnekler bile Yunanlıların bu konudaki alçaklığını meydana koymaya yeterde artar bile. Karşılaşılan bu olaylar neredeyse her Yunan askerini hırsız konumuna sokmaktadır. Çünkü işgal edilen hiç bir yer yoktur ki, orada küçük bile olsa, bir hırsızlık vakası olmamış olsun.

2- Irz, Namus ve Mukaddesata Saldırı

Yunanlılar özellikle dini bayramlar esnasında evlerde silah aramak bahanesiyle ve halk teravih namazında iken baskın yaparak namaz kılmalarını engellemişlerdir. Bayram namazı esnasında bazı yerlerde camileri ahır, süprüntü yeri yapmışlardır. Yunanlılar, işgalleri altında bulundurdukları yerlerde müftülük ve İslam cemaatı işlerine karışarak, kendi emellerine alet olabilecek ehliyetsiz kişileri seçmişlerdir. Halbuki Rum patrikhaneleri Fatih Sultan Mehmet zamanından beri mutlak bir serbestliğe sahipti. Henüz dünyanın hiç bir yerinde yabancı din ve mezheplere izin verilmediği bir dönemde, Türkler gerek Rumlara ve gerekse diğer milletten olanlara dini tolerans tanınmıştı. Yunanlar bir çok müftüyü görevinden uzaklaştırmışlar, bir çoğunu da haps etmişlerdir.

3- Yakma ve Yıkma

Yunanlılar işgal ettikleri yerde ilkönce halka işkence yapıyorlardı. Yapılan vahşet ve işkencelerin, soygun ve tecavüz safhası geçtikten sonra yapacakları tek bir şey kalıyordu. O da evi, köyü, kent ve kasabayı ateşe vermekti. Nitekim bu düşünce ile gerek Anadolu'da gerekse Trakya'da bir çok ev, işyeri hatta bütün köy yakılmıştır.

Yunanlıların özel olarak, yakmak ve yıkma için yetiştirilmiş birlikleri vardı. Bunlar özel silah ve teçhizatla donatılmış, üniformalarında kırmızı bantlar taşıyan askerlerden oluşan birliklerdi. (1)

Yunanlıların yangın çıkarmadaki amaçlarından birisi de ruhlarında varolan vahşet duygusunun sesine kulak vererek, köyü içinde barınan halkı birlikte yakıp katliam gerçekleştirmekti. Bunu için de çeşitli yerlerde görüldüğü üzere yangın mahalline hakim noktalara, giriş çıkış yollarına silahlı nöbetçiler konularak, yangından kaçmaya veyahut eşyalarını kurtarmaya çalışan halkı öldürmek veya tekrar yanan evlere sokarak onunla birlikte diri diri yakmaktaydılar.

4- İşkence ve Katliam

İşkence arzusu, Yunan askerleriyle Rum ve Ermeni çetelerinin ilkel ve vahşî arzu ve duygularıdır. Öldürmeye kastettikleri kimseyi önceden çeşitli şekillerde işkenceye tâbi tuttukları gibi öldürdükten sonra da, parçalama, organlarını kesme, koparma veya ağaçlara asma gibi insan dışı davranışlarıyla, nereden geldiğini kendilerinin de cevaplayamayacakları bir çeşit kin ve garez duygularıyla yapıyorlardı.

Hiçbir suçu olmayan tarlasında çalışan veya köyden kente gelen zavallı Türk halkını keyif için öldürüyorlardı. Öldürdükleri hamile kadınların karınlarını süngüyle yarıp, masum ceninleri çıkardıktan sonra parçalıyorlardı. Bütün bu günahsız insanların onlar nazarında bir tek suçu vardı “Müslüman olmak ve Türk kanını taşımak.”

ALINTI)

Sevgili okurlar bu güzel ülkemizin kıymetini bilerek kardeşçe yaşamak dileklerimle hepiniz sağlıcakla kalın .

Sami ASLAN-Şair Yazar

Yorum Ekle

Sami Aslan